

Sygn. akt V U 1126/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Marek

Protokolant: star. sekr. sądowy Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 października 2015 r.

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 28 października 2015 r. znak (...) w ten sposób, że zalicza wnioskodawczyni W. M. do stażu ubezpieczeniowego jako okres składkowy okres jej pracy w (...) Spółdzielni (...) N. od 01 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r.

Sygn. akt V U 1126/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przeliczył wnioskodawczyni W. M. emeryturę od dnia 1 czerwca 2015 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku. Wskazał, iż emerytura ubezpieczonej ustalona została zgodnie z art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 z późn. zm.). Do stażu pracy nie zaliczono wnioskodawczyni okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej od 1 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r. z powodu braku ilości dni przepracowanych w podanym okresie oraz okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, wskazując, iż przy ustalaniu prawa do emerytury w myśl art. 183 ww. ustawy w części kapitałowej nie uwzględnia się okresu pracy w gospodarstwie rolnym.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła W. M., wnosząc o jej zmianę poprzez zaliczenie do jej stażu pracy całego okresu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) (...), gdzie pracowała od 1980 r. do 1990 r. oraz pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w latach 1966 – 1970. Na rozprawie w dniu 29 stycznia 2016 r. sprecyzowała żądanie, wskazując, iż domaga się zaliczenia do jej stażu ubezpieczeniowego okresu pracy w (...) N. od 1 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r., a więc tego okresu, którego nie uwzględnił ZUS w zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni W. M., ur. (...), w dniu 19 czerwca 2015 r. złożyła wniosek o przeliczenie emerytury, do którego dołączyła zaświadczenie o pracy i dochodach ubezpieczonego spółdzielcy wydane przez likwidatora (...) Spółdzielni (...) N. w dniu 17 czerwca 2015 r., w którym wskazana została liczba przepracowanych dni oraz liczba dniówek obrachunkowych w okresie pracy wnioskodawczyni w ww. Spółdzielni w latach od 1980 r. do 1990 r., z tym że ww. zaświadczenie za okres pracy od 1982 do 1985 r. nie zawierało ilości dni przepracowanych przez ubezpieczoną, a jedynie ilość dniówek obrachunkowych. I tak: w 1982 r. ilość dniówek obrachunkowych wynosiła 736, w 1983 r. – 725, w 1984 r. – 600,8, a w 1985 r. – 768.

Organ rentowy w dniu 28 sierpnia 2015 r. wydał zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzję, w której m.in. do stażu pracy wnioskodawczyni nie zaliczył okresu jej pracy w (...) Spółdzielni (...) od 1 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r., uzasadniając to brakiem w zaświadczeniu ilości dni przepracowanych w tym okresie przez ubezpieczoną.

/bezsporne, nadto akta ubezpieczeniowe wnioskodawczyni/

Wnioskodawczyni W. M. pracowała w (...) Spółdzielni (...)N. w okresie od 12 maja 1980 r. do 28 lutego 1990 r. W ww. okresie była równocześnie członkiem tej Spółdzielni. Do jej obowiązków należała przede wszystkim obsługa trzody chlewnej, której w tamtym okresie Spółdzielnia miała ok. 200 – 300 sztuk. W okresie od 1 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r. wnioskodawczyni przychodziła do pracy codziennie w dni robocze, a czasami także w soboty i niedziele, ok. godz. 7 – 8 rano. Po przyjeździe do pracy śrutowała zboże i karmiła świnię. Zajmowała się też ich obrządkiem – ręcznie wyrzucała obornik na taśmę. Gdy skończyła te prace szła na magazyn, gdzie zajmowała się np. rozładowywaniem zboża, sprząaniem. Pracę kończyła po godz. 15:00, by do niej następnie wrócić ok. godz. 18 – 19. Wtedy bowiem po raz kolejny karmiła trzodę chlewną, co zajmowało jej ok. 2 godzin. Jak był okres wyproszeń świń to zostawała w pracy dodatkowo na noc. Oprócz pracy w chlewni i na magazynie, wnioskodawczyni pracowała też przy pracach polowych – przy żniwach, sianokosach.

Wnioskodawczyni nie dostarczała do Spółdzielni żadnych produktów rolnych, tylko świadczyła na jej rzecz pracę.

Dowód: akta ubezpieczeniowe wnioskodawczyni

zeznania świadków:

A. C. k. 37v, e-protokół z dn. 29.01.2016 r. 00:04:01 i nast.

S. E. k. 37v, e-protokół z dn. 29.01.2016 r. 00:11:11 i nast.

W. K., k. 37v, e-protokół z dn. 29.01.2016r. 00:16:22 i nast.

J. N., k. 38, e-protokół z dn. 29.01.2016 r. 00:04:01 i nast.

przesłuchanie wnioskodawczyni k. 38, e-protokół z dn. 29.01.2016 r. 00:30:50 i nast.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie sporny między stronami był okres pracy wnioskodawczyni w (...) Spółdzielni (...) N. od 1 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r. i możliwość jego zaliczenia do stażu ubezpieczeniowego wnioskodawczyni. ZUS uważał, że skoro w zaświadczeniu z dnia 17 czerwca 2015 r. likwidator ww. Spółdzielni nie wpisał ilości dni przepracowanych przez wnioskodawczynię w ww. okresie, a jedynie ilość dniówek obrachunkowych, to nie jest możliwe zaliczenie

tego okresu do stażu pracy ubezpieczonej. Wnioskodawczyni była przeciwnego zdania, a na dowód swoich twierdzeń zawnioskowała świadków.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy –za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne– pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,

b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

Zastosowanie ww. przepisu dotyczy pracy, która objęta była obowiązkiem ubezpieczenia społecznego przed dniem 15 listopada 1991 r.

Warunki podlegania ubezpieczeniu społecznemu należy –w okresie, którego dotyczy niniejszy spór– odnieść do art. 1 w zw. z art. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, który wymienia jako podmioty ubezpieczenia społecznego: członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz innych spółdzielni, zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, wykonujących pracę w tych spółdzielniach, członków spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, którzy wykonują pracę w zespołowych gospodarstwach rolnych tych spółdzielni i pozostałe osoby, wykonujące pracę w spółdzielniach i wynagradzane według zasad obowiązujących członków tych spółdzielni.

Z powyższych regulacji wynika, że każdy członek rolniczej spółdzielni produkcyjnej, który wykonywał pracę na jej rzecz, wykonywał pracę objętą obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Objęcie pracy członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych ubezpieczeniem społecznym nie było zastrzeżone innymi warunkami, lecz jednocześnie samego podlegania obowiązkowi ubezpieczenia nie można uznać za wystarczające do zaliczenia okresu ubezpieczenia z tytułu pracy w rolniczej spółdzielni produkcyjnej do okresów składkowych. Na podleganie ubezpieczeniu społecznemu –poza członkostwem w spółdzielni– wpływ też miał bowiem wymiar pracy świadczonej przez członka spółdzielni. W art. 4 ww. dekretu wprowadzona została zasada ustalania okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń, zgodnie z którą za dzień pracy uważało się 8 godzin pracy, za miesiąc 13 dni pracy i za rok pracy rok obrachunkowy, w którym kobieta przepracowała w spółdzielni co najmniej 150 dni pracy lub odpowiednio 11 dni w miesiącu i 130 dni w roku, gdy użytkowała działkę przyzagrodową lud dostarczała spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym.

W tym miejscu dodatkowo wskazać należy, że zgodnie z § 22 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno –rentowe (Dz.U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej –środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez

zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

W rozpoznawanej sprawie sporu nie budziło, że ubezpieczona w okresie 12 maja 1980 r. do 28 lutego 1990 r. była członkiem (...)Spółdzielni (...) N. i że w tym okresie świadczyła na rzecz tej Spółdzielni pracę. Sporny był natomiast wymiar tej pracy w stosunku rocznym w okresie od 1 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r. Jako że wnioskodawczyni nie była w stanie przedłożyć dokumentu, który potwierdzałby, że w ww. spornym okresie przepracowała każdego roku co najmniej 150 dni, Sąd za zasadne uznał dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań zawnioskowanych przez ubezpieczoną świadków. Świadczenie ci ponad wszelką wątpliwość potwierdzili, że wnioskodawczyni w kwestionowanym okresie świadczyła pracę na rzecz (...) N. stale i pełnym wymiarze czasu pracy, po 8 godzin dziennie, a czasami nawet w wymiarze większym, a tym samym, że w każdym z zakwestionowanych lat przepracowała co najmniej 150 dni, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 4 cyt. wyżej dekretu z dnia 4 marca 1976 r. Zeznania powyższych świadków –jako osób postronnych i niezaangażowanych w spór– były zgodne oraz spójne i stanowiły dla Sądu miarodajny dowód wykonywania przez ubezpieczoną pracy we wskazanym wyżej wymiarze.

Powyższe ustalenie skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. i zaliczeniem wnioskodawczyni do stażu ubezpieczeniowego jako okresu składkowego okresu jej pracy w (...) Spółdzielni (...) N. od 1 stycznia 1982 r. do 31 grudnia 1985 r. O powyższym Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.